

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Εντός τῆς Σύρου Δραχ. 22
Εκτός . . . » 26

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν στίχ. Α. 25.
Διὰ τὰ Δικαστ. τὸν » Α. 15.
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχμὰς 6'

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, 25 Αυγούστου 1862.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀντὶ κυρίου ἄρθρου δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὴν ἐξῆς πρὸς τὸ κοινὸν τῆς Πόλεώς μας ἀπευθυνομένην ἐκ μέρους τοῦ φιλοκάλου συμπολίτου μας Κυρίου Μ. Κ. Σαλβάγου ἐκθεσιν τῶν λόγων δι' οὓς δὲν ἐδέχθη τὴν προσφεθεῖσαν αὐτῷ Δημαρχικὴν θέσιν. Ἐν αὐτῇ ὁ Κ. Σαλβάγος, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ πρωτοβουλία τῶν διὰ συνεταιρισμοῦ ἀνεγειρομένων ἤδη λαμπρῶν ἐν τῇ Πόλει μας οἰκοδομημάτων τοῦ Δημοτ. Θεάτρου, Λέσχης καὶ Χρηματιστηρίου, ὑποδεικνύει καὶ συνιστᾷ ἀξιοπαίτως τὴν ὑπόθαλψιν τοῦ πνεύματος τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς ἐπίτευξιν καὶ ἄλλων σπουδαίων ἐπίσης δημοσίων ἔργων, ὅσων τῆς διοχετεύσεως ἐν τῇ Πόλει ποσίων ἀρθόνων ὑδάτων, τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Δημαρχείου κλπ. παρεκβαίνων δὲ ὁ Κ. Σαλβάγος θίγει ἐν μέρει καὶ τὸ σπουδαῖον ζήτημα τῆς γενικῆς καταστάσεως τῆς Πατρίδος, ἐκθέτων ἀληθείας ἀναμφισβητήτους καὶ στηριζόμενας οὐχὶ πλέον εἰς ἀεροθάμονας θεωρίας, ἀλλ' εἰς θετικὰ ἀντικείμενα. Εἶθε δὲ νὰ μονιμοποιηθῶσιν εἰς πάντας τοὺς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς Πατρίδος μεριμνῶντας αἱ ἰδέαι καὶ σκέψεις αὐταὶ διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ποθουμένη πρόοδος τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν κοινῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΑΣ.

ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ !

Μετὰ πολυετῆ ἀπουσίαν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἤλθα πρὸ μικροῦ ὡς εἶδατε, ἵνα μένω εἰς τὴν πατρίδα μου τὴν ὁποίαν λατρεύω, καὶ μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μου τοὺς ὁποίους ἀγαπῶ.

Ἦλθα καὶ εἶδα μετ' ἀγαλλιάσεως, πόσον νύξῃνη ἡ Πόλις σας· πόσον ἐκαλλωπίσατε αὐτήν, πῶς ἀνεπτύξατε τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν σας, πόσον ἐπολιτίσθητε καὶ ἐπολιτίσατε.

Ἦλθα ὅπως ἴδω κατὰ τὰ τελευταῖα τοῦ Ἔθνους ἡμῶν λυπηρὰ συμβεβηκότα, πόσον ἐμφρόνως ἐκδηλοῦτε τὰς εὐχάς, καὶ τοὺς ἐθνικοὺς ἡμῶν πόθους, πόσον εὐτόλμως ὑπερασπίζεσθε τὸ σύνταγμα καὶ τὰς ἐλευθερίας σας, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως πόσον σέβεσθε τὴν νομιμότητα, καὶ κολάζετε τὴν ἀναρχίαν!

Παρευρέθη ἐν τὰς τελευταῖας δημοτικὰς ἐκλογὰς σας, ἵνα γίνω καὶ ἐκεῖ μάρτυς τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς αὐταπαρνήσεώς σας· ὅταν δὲν καταπιέζει ἡ ἐπέμβασις, μετὰ πόσου διορατικῶ ἀνιχνεύετε τοὺς εἰλικρινεῖς καὶ προοδευτικοὺς τῶν συμπολιτῶν σας! Ὅπως πεισθῶ, ὅτι παρῆλθον οἱ καιροί, καθ' οὓς ἄτομα ἰδιοτελεῖ ὠφελόμενα ἐκ τῆς εὐπιστίας, καὶ τῆς ἐνόχου ἀδιαφορίας σας, ἀπερρόβουν τεχνητῶς καὶ ἐπιβούλως τὴν θέλησιν ὀλοκλήρου τῆς Πόλεώς σας.

Ἦλθα τέλος, ἵνα κταθῶ καὶ ἐγὼ τὸν ἔρανον τῶν μικρῶν γνώσεών μου, ἵν' ἀποστείνω πρὸς ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς ὁμοιοῦσας καὶ τοῦ συμφέροντος, καὶ ἰδοὺ ἐκ

τῆς νοημοσύνης σας, ἐκ τοῦ πρὸς τὰ καλὰ ὄργανοι σας, ἀνυψοῦν ὑπερηφάνως τὰς κορυφὰς τῶν δύο περικαλλῆ καταστάματα, ἄξια λόγου καὶ αὐτὰ δι' ἑαυτὰ, πολὺ δὲ μᾶλλον διὰ τὴν ἀρχὴν ἣν καθιεροῦν παρ' ὑμῖν, καὶ δι' ὅσα ἄλλα ἐτι σπουδαιότερα οἰωνίζονται εἰς τὴν πόλιν σας.

Καὶ τότε, ἐπειδὴ ἴδατε τὸν πατριωτισμὸν μου, τὴν εἰλικρινεῖάν μου, τὸν ζῆλον μου (ποῦ ἄλλοῦ ν' ἀποδόσω τὴν τσοαυτήν ἐπιμονήν σας;) ἤλθατε καὶ σεῖς πρὸς ἐμὲ, ἵνα γενναίως μοι προσφέρητε τὴν ὑποψηφιότητα τῆς ἀρχηγίας τοῦ Δήμου σας. — Ἡ δὲ προσφορὰ αὕτη, ὅταν εἶναι αὐθόρμητος, εἰλικρινής, ὅταν πηγάζει ἐκ τῆς καρδίας, εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ μεγαλητέρα τιμὴ, ἡ γινομένη πρὸς ἓνα συμπολίτην σας.

Ἄλλ' ἐγὼ τὴν ἀπεποιήθην.

Διατί;

Εἶμαι ἄρα ἀγνώμων καὶ ἀναίσθητος εἰς τὸ δεῖγμα τοῦτο τῆς ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης σας; ἡ φυγόπονος, καὶ ἐγωῖσθής ἐγὼ, ἀπερρόβητα τὸν τίτλον, ἵνα συναπορρόβω καὶ τὸ θᾶρος;

Ἄλλὰ τότε, ἡ δέξυδερκεῖά σας, ἡ κοινὴ τῆς πόλεως γνώμη, ἤθελε πρὸ πολλοῦ μὲ προδικάσει, καὶ καλύψει μὲ μέλαιναν ψῆφον τὸ σημεῖον τοῦ ὀνόματός μου. Ἄλλὰ τότε, διατί καὶ ἐγὼ ἤλθα, ἐνῶ εὐήμεροῦσα μένων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν;

Ἐρμουπολιταὶ! ἂν ἄλλος σήμερον ἄξιός ὑμῶν, καὶ ἰκανώτερός μου, κατέχει τὴν θέσιν, ἣν τοσοῦτον γενναίως μοι προσεφέρατε, οὐχ ἤττον μ' ἐτιμήσατε, οὐχ ἤττον σὰς εὐγνωμονῶ, καὶ ἵνα μὴ παρεξηγηθῶ, καὶ ἀπολέσω τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην σας, ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν, ἵν' ἀπολογηθῶ.

Ἡ δὲ ἀπολογία τῆς εὐθύτητος καὶ ἀνεξαρτησίας, εἶναι καὶ πρόχειρος καὶ εὐπαρρόρηστος.

Ἀπεποιήθην, διότι ὑπὸ τὸ εὐρωστον καὶ ὑγιεῖς πρόσωπόν μου, ὑποκρύπτεται νόσος βαρεῖα καὶ ὀδυνηρά, παραλύουσα τὰς δυνάμεις μου καὶ τὴν ἐνεργητικότητά μου, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ ἐκπληρώσω τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας μου, ὅπως δεῖ, καὶ ὅπως ἐγὼ τὰ ἐνοῶ.

Ἀπεποιήθην, ἵν' ἀφροντις ἐξ ἄλλων ἀσχολειῶν, δυνηθῶ νὰ καταβάλλω μεθ' ὑμῶν ὡς καὶ πρὶν, τὰς ὀλίγας ἀνέτους μου ὥρας, εἰς ἔργα σοβαρώτερα, ἄξια ὑμῶν, ἄξια τῆς κοινωνικῆς θέσεως τὴν ὁποίαν εἰς τὸ Ἔθνος κατέχετε.

Διότι αἱ ἀξιολογώτεραι παντὸς κράτους πόλεις, συνάμα μὲ τ' ἀστυκάτων, ἔχουσι καὶ καθήκοντα γενικὰ, ἔχουσι καὶ ἀπαγγελίαν Ἐθνικὴν.

Ἡ δὲ ἡμετέρα, κέντρον οὔσα ἐνεκα τῆς θέσεώς της, ἐνεκα τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου της, πολλοῦ μεταβατικῶ πληθυσμοῦ, πρέπει νὰ ἐγκατοπτρίξῃ πρὸς αὐτὸν, τὴν ζωτικότητα καὶ πρόοδον ὀλοκλήρου τοῦ Ἔθνους μας.

Θέλομεν λοιπὸν συνεργασθῆν ἅπαντες εἰς τὸ νὰ καλλωπίσωμεν καὶ τελειοποιήσωμεν αὐτὴν ὅσον ἐνεστίν. Θὰ προστρέξωμεν πάλιν εἰς τὸν παντοδύναμον συνεταιρισμὸν, ὅπως ὑδραγωγίσωμεν ἐντὸς τῆς πόλεώς μας τὸ ὕδωρ τὸ ἀναπόφευκτον τοῦτο στοιχεῖον τῆς ἀνθρωπίνου υπάρξεως, διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ὁποίου δαπανῶμεν ἤδη τὰ δεκαπλάσια. — Ὅπως ἀνε-

γείρωμεν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον τὰ Δημόσια καταστήματα, χρησιμοποιοῦντες οὕτω τὸ πολύτιμον αὐτῶν οἰκόπεδον, νεκρὸν καὶ ἄγονον πρὸ τοσοῦτου δίδοντες ἀσχολίαν εἰς τὰ κεφάλαια καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας μας· καὶ τελειοποιοῦντες συνάμα τὴν εὐπρέπειαν καὶ τὸ περίζωμα τῆς Πλατείας μας. — Ὅπως διοργανίσωμεν μίαν τράπεζαν τῆς πόλεως, τράπεζαν οἰκιακὴν, ἥτις νὰ ἐκπληροῖ χρεῖα ταμίου καὶ συνάκτου ὀλοκλήρου τοῦ ἐμπορίου μας· ἥτις δανειζομένη διὰ τοῦ ἀξιοχρέου της, τὰ νεκρὰ καὶ δειλὰ κεφάλαια, νὰ ζωογονῇ καὶ ὑποστηρίξῃ δι' αὐτῶν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν μας· ἥτις νὰ τακτοποιήσῃ τὰς συναλλαγὰς μας, καὶ νὰ θέσῃ ἐπὶ τέλους φραγμὸν εἰς τὴν βάρβαρον καὶ καταστρεπτικὴν ὑπερτιμῆσιν τῶν νομισμάτων μας. — Τὸ μικρὸν Ὀρφανοτροφεῖον μας εἶναι ἀνεπαρκές, πρέπει ν' αὐξηθῇ καὶ νὰ προστεθῇ καὶ ἄλλο διὰ τὰ θήλυ. — Ἐν γηροκομεῖον, ἐν ἄσυλον διὰ τοὺς ἀπόρους, καὶ τοὺς πεινῶντας δὲν ἔχομεν, ἀνάγκη πᾶσα νὰ συστηθῶσι καὶ αὐτὰ.

Πρέπει ἐν ἐνὶ λόγῳ νὰ ἐνεργήσωμεν πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον ἂν θέλωμεν, ὥστε ἡ ἐμπορικώτερα τοῦ Βασιλείου πόλις, ἡ ἐστία αὕτη τῆς νοημοσύνης καὶ τῆς φιλοπονίας νὰ χρησιμεύῃ πρὸς τὸ Ἔθνος ὡς γνώμων, καὶ ὑπόδειγμα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου.

Διότι τότε ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα κάτοικος τοῦ Κράτους μας, θέλει ἀρυσθῇ παρ' ἡμῖν τὴν ἰδέαν τοῦ καλοῦ, θέλει διδαχθῇ τὴν μέθοδον τῆς προόδου, καὶ εἰσαγάγῃ καὶ οὗτος αὕτη, εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του.

Διότι ὁ Εὐρωπαῖος διαβάτης, ὅταν ἴδῃ ὅτι ὀλίγοι γυμνοὶ καὶ πειναλέοι, φυγάδες τῆς σφαγῆς καὶ τῆς τυραννίας, ριφθέντες ἐπὶ τοῦ ξηροῦ τούτου βράχου, ἐμόρφωσαν ἐντὸς ὀλίγου, καὶ πόλιν καὶ κοινωνίαν, ἐφραμίλλους τῶν τῆς γηραιῆς πατρίδος του, τότε, ὅσον μισέλλην οὗτος καὶ ἂν ἦναι, δὲν θὰ τολμᾷ πλέον νὰ κηρύττῃ, ὅτι εἰμεθα ἀνήλικες, ἀνίκανοι νὰ διαχειρισθῶμεν τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων μας.

Διότι ὁ ἀτυχὴς κάτοικος τῆς δουλῆς πατρίδος, ὅταν καὶ οὗτος ἴδῃ παρ' ἡμῖν, τί δύναται ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ εὐνομία!! ὅταν συγκρίνῃ ἐμβλέψῃ πρὸς τὴν κτηνώδη καὶ οἰκτρὰν ὑπαρξίν του, θέλει ἐν τῇ ἀγανακτήσει καὶ τῇ ἀπελπισίᾳ του ἀνακράξῃ πρὸς τοὺς ὁμοίους του. — Ἐγείρεσθαι ὦ ἄθλιοι, ἵνα ἴδητε, τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν! ἰδοὺ αὐτοὶ ἐρχονται ὡς ἄλλοι σκαπανεῖς, οὐχὶ ὅπως κατακτῆσωσιν, ἀλλ' ἵν' ἀνοικοδομήσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς ἐρειπομένας, καὶ δυσώδεις κατοικίας μας, ὅπως καλλιεργήσωσι τοὺς κεχερσομένους ἀγρούς, ὅπως μᾶς διδάξωσιν τί ἐστὶ πολιτισμός! Ἄλλ' ἐγείρεσθαι ἵνα τοὺς προὔπαντήσωμεν, ἵνα τοὺς ὑποδεθῶμεν καὶ συνεργασθῶμεν μετ' αὐτῶν.

Καὶ οὕτω ὦ συμπολιταὶ, εἰσερχόμεθα πάλιν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, ἥς, ὡς μὴ ὠφελε, πρὸ μικροῦ ἀπεπλανήθημεν, καὶ οὕτω ἐξακολουθεῖ ἡ ἐργασία, ἥτις προπαρασκευάζει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διακαιεσέρων πόθων μας.

Καὶ μὰ τὴν πατρίδα, κατὰς πλέον νὰ ἐμβλέψωμεν εἰς τὴν δυσχερῆ καὶ ἀδιέξοδον πορείαν μας. Ἄν τὸ Ἔθνος σήμερον συνταράσσεται, ἂν βαρυθυ-

μη, και αγωνισ, τι άλλο δεικνύει, ειμή ότι πάσχει, και εν τῇ ἀμνηχανία και ἀδημονία του, φαντάζεται ότι τὸ νήπιον ἀνδροθὲν, στενοχωρεῖται πονδὸν τὰ μέλη του ἐντὸς τῆς νηπιακῆς κοιτίδος του, ἐκτὸς τῆς ὁποίας βλέπει ὅτι γυμνὸν, ἐγκαταλελειμένον, και ἀπροπαρασκευάστον, ἀδυνατεῖ νὰ ἐξέλθῃ.

Ἄλλὰ φεῦ! τὸ κακὸν δὲν πηγάζει ἐκ μόνῃς τῆς ὑπερτροφίας, ἐξ ἀπλῆς μόνῃς πληθώρας ὀργασμοῦ, και ζωτικότητος.

Πάσχομεν πρὸ πάντων, ἐνεκα τῆς ἐξαιρετικῆς και ἀνωμάλου κοινωνικῆς και πολιτικῆς ἡμῶν θέσεως.

Πάσχομεν, διότι ἄπορον τὸ Ἔθνος, ἄποροι και οἱ περὶ τὴν Κυβέρνησιν πολιτικοὶ του, ἢ δὲ πενία ὅσον ἐντιμος και ἀν ἦναι, σπανίως συμβιβάζεται μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας.

Πάσχομεν, διότι ὁ ζῆλος τῶν γραμμάτων, ὧν τοῦντι μέγας, και παρὰ τῇ ἐσχάτῃ αὐτῇ κοινωνικῇ μας τάξει, δυσανάλογος πολὺ ὡς πρὸς τὴν σχετικὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας, τῶν ἐπιστημῶν, και τῶν τεχνῶν, ἀπαιτοῦντων και ευκολίας και κεφάλαια, ὧν στερούμεθα, φέρει πολλοὺς ἀτυχεῖς, ἐκπαιδευθέντας, ἀλλὰ μὴ εὐρίσκοντας ἀλλαχοῦ ἐνασχόλησιν, αἰτοῦντας πόρον ζωῆς, παρὰ τῷ Πολιτικῷ ἐργοστασίῳ τῆς Κυβερνήσεώς μας· ἐνεκα τοῦ ὁποίου ἡ Πρωτεύουσά μας, ἡ κεφαλὴ και ὁ ὁδηγὸς παντὸς Κράτους, κατέστη στάδιον διηνεκοῦς ἀγῶνος, ὑβρίζομένων και ἀλληλομαχομένων, ὑπὸ τὴν εὐσχημον τῆς ἀντιπολιτεύσεως προσωπίδα, τίς πρῶτος ν' ἀρπάξῃ τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἄλλου.

Πάσχομεν, διότι ἀνίκανοι τοῦ ν' ἀποτήσωμεν τὰ ἐξωτερικὰ ἐθνικὰ χρέη μας, ἐκρηχύθημεν εἰς τὴν Εὐρώπῃν χρεωκόποι, και οὐδεμία ἐταιρία κινδυνεύει τὰ κεφάλαιά της εἰς τὴν χώραν μας, ἵνα ὑπηρετήσῃ τὸν πολιτισμὸν μας· οὐδεὶς κεφαλαιούχος στρέφει τὸ βλέμμα του πρὸς ἡμᾶς.

Πάσχομεν, διότι ὁ βίος κηθίσταται ὀσημέραι δαπανηρότερος, διότι τὸν πολιτισμὸν παρακολουθεῖ ἡ εὐζωία, και ἡ πολυτέλεια, τὰ δὲ εἰσοδήματα τοῦ πενιχοῦ κράτους μας, ὅσον αὐτὰ και ἀν αὐξάνωσι, θὰ τὰ ὑπερτερῶσι συναυξανόμενα αἱ ἀνάγκαι τοῦ Κυβερνητικοῦ μηχανισμοῦ μας.

Πάσχομεν τέλος, ὅτι θὰ ἐπασγεν εἰς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης, ἀν διοργάνιζεν ἐκτεταμένον ἐμπορικὸν οἶκον, συνίστα καταστήματα και ὑποκαταστήματα, ἐπλήρου αὐτὰ ὑπὸ διευθυντῶν και ὑπαλλήλων, ἀνευ τῆς ἀπαιτουμένης ἐμπορικῆς πίστεως, και τῶν ἀναλόγων κεφαλαίων.

Τὰ δὲ κεφάλαια ἐνὸς κράτους, εἶναι πρὸ πάντων οἱ βραχίονες τῶν κατοίκων του.

Ὅχι· ἐν πτωχὸν ἑκατομμύριον πληθυσμοῦ, διατελοῦν ὑπὸ τὸ ἄχθος ἐθνικῆς χρεωκοπίας, ἀπροστάτευτον και ἐγκαταλελειμένον εἰς μόνας τὰς δυνάμεις του, δὲν δύναται, ὄχι, νὰ τρέφῃ Αὐλὴν, διπλὰς Γουλὰς, Ὑπουργοὺς, Πρέσβεις, και τὴν συνεπαγομένην τῶσαύτην ἄλλην ὑπαλληλίαν.

Ἡ πατρίς, πόσας ὑπέστη φεῦ στερήσεις, πόσῃν γυμναίαν τὰ μέλη της, πόσῃν ζημίαν τὰ συμφέροντα τοῦ πολιτισμοῦ της, ἵνα τρέφῃ τὴν βασιλείαν της!

Ἡ φιλόστοργος, ἀλλ' ἀτυχῆς αὐτῇ μήτηρ, ἐθῆλασεν, ἐθῆλασε, μέχρις οὗ ἐμαράνθησαν οἱ μαστοὶ της, και ἠσθένησε τὸ στῆθος της.

Πρέπει λοιπὸν νὰ μεταβάλλωμεν τὸ πολίτευμά μας; νὰ καταλύσωμεν τὴν βασιλείαν μας;

Μὴ γένοιτο!!

Ἡ Βασιλεία μας μετὰ τοῦ Θρόνου της ἦλθον πρὸς τὸ Ἔθνος, και ἐδῶσαν πρὸς αὐτὸ ὑπαρξιν και φωνήν· ἀν ποτὲ ἀποχωρισθῶσιν, ἢ φωνὴ πάλιν σβύνεται, και τὸ σῶμα μένει ἀφανές.

Τί λοιπὸν νὰ γένη;

Ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος, τὸ ἐνστιγμα τῆς ἰδιοσυντηρήσεώς μας δὲν μᾶς τὸ ἐνέπνευσεν; Διατί τοσοῦτον ἐποιήσαμεν θόρυβον; διατί διεσχίσσαμεν τὰ ἱμάτιά μας αἰτοῦντες τὴν Ἐθνοφυλακὴν; Ἴδου αὕτη συστήνεται.— Ἄς καταταχθῶμεν εἰς τὰς φάλαγγας της μετὰ καρτερίας, και ἀποφάσεως, ἡμεῖς και τὰ τέκνα ἡμῶν, διότι εἰς αὐτὴν ὑφίσταται πλέον ἡ σωτηρία μας. Αὐτοὶ οἱ βυθύπλουτοι, οἱ ἰσχυροὶ, οἱ παντοδύναμοι Ἄγγλοι, ἐγενίαν χθὲς ἐν ἀκαρεῖ ὄλοι ἐθνοφύλακες, δι' ἀπλὴν μόνῃν ὑπόνοιαν, δι' ἓνα ἀνυπαρκτον, και χιμαιρικὸν φόβον, και ἡμεῖς οἱ εἰλεινοί!

Ὁὰ διστάσωμεν, προκειμένου, περὶ ζωῆς ἢ θανάτου!!

Ὁ δὲ εὐάριθμος, ἀλλ' ἀνδρείος στρατὸς μας, ἀντὶ νὰ τήκηται και ἀδημονεῖ ἄπρακτος, ἐντὸς τῶν φρουρίων και τῶν στρατώνων του, ἄς ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ἔθνους του, και διασπαρῆς καθ' ἅπασαν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μικροῦ Κράτους μας, ἄς μᾶς διδάξῃ τὴν ὀπλαστίαν, και πειθαρχίαν, ἐφαρμόζων διὰ στρατιωτικῆς αὐστηρότητος, τὴν σωτήριον αὐτὴν θεσμοθεσίαν, μὴ τυχὸν καταστήσῃ και αὕτη ὡς πρὸ ὀλίγου τὸ Σύνταγμα μας, νῆα πλάνη και ἐμπαιγμὸν εἰς τὸ Ἔθνος. Οἱ δὲ δῆμοι προθύμως τότε θὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτὸν ἀνάλογον τι ἐπιμίσθιον, ὡς μικρὰν ἀμοιβὴν τῆς σοβαρᾶς ἐκδουλεύσεως, ἣν θὰ παρέξῃ εἰς τὸ Ἔθνος του.

Αὐτὸ τὸ μικρὸν πολεμικὸν ναυτικὸν μας, αὐτὸς ὁ πολυδάπανος τοῦ Πόρου ναύσταθμὸς μας, εἰς τί ἄρα ἐχρησίμευσεν ἢ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ; Δὲν καλεῖται σήμερον πλοῖον πολεμικὸν ἄλλο παρὰ τὸ θωρακωτόν. Εἰμεθα εἰς θέσιν νὰ κατασκευάσωμεν τοιαῦτα; Ἄντι λοιπὸν νὰ σήπωνται ἀνεργα, και νὰ τὰ διατηρῶμεν ἀσκόπως, ἄς συγχανευθῶσιν (ἀν ἡ φωνὴ ἐνὸς πατριώτου δύναται νὰ εὐρῇ ἡχώ παρὰ τῇ Κυβερνήσει) ὑλικὸν και προσωπικὸν, εἰς τὴν Ἀτμοπλοικὴν ἐταιρίαν μας, ἢ ἄς συστηθῇ δι' αὐτῶν ἄλλη ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων, ὅπως ὑπηρετῶσι κἂν τὰ συμφέροντα τοῦ πολιτισμοῦ μας, ὅπως γυμνάζονται οἱ γενναῖοι ναῦται μας, και εὐρεθῶσιν ἔτοιμοι ἐν ὥρᾳ Ἐθνικῆς ἀνάγκης.

Ἡ δὲ Κυβέρνησίς μας, ἐνώσω τὸ Ἔθνος, ὀπλίξεται, ἐξασκεῖται, και πολιτίζηται, εἰς τί θὰ καταγίνηται; Ἄς ἀσχοληθῇ πλέον και αὕτη, πρὸς Θεὸν, νὰ ἐπανορθῶσῃ μέρος κἂν τῶν ἀδικημάτων, ὅσα ἐγενίαν εἰς τὸ ἀτυχὲς τοῦτο Ἔθνος. Ἄς ἐπαναφέρῃ εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν διὰ τῆς εἰλικρινοῦς πορείας της, τὴν εἰρήνην και τὴν ἐμπιστοσύνην· διὰ δὲ τῶν καταλλήλων μέτρων και τῆς συνετοῦς πολιτικῆς της, ἄς ἀγωνισθῇ νὰ κατὰπύσῃ τὴν ἀδικον και ὑπερβολικὴν καθ' ἡμῶν δυσμένειαν τῆς Εὐρώπης, και νὰ ἐξάξῃ τὸ Ἔθνος ἐκ τῆς ἀπομονώσεως εἰς τὴν ὁποίαν τὰ σφάλματά της τὸ ἐθεσαν. Καὶ ἀν ἡ διπλωματικὴ ὁδὸς δὲν ἰσχύσῃ, ἀν αἱ δίκαιαι ἡμῶν αἰτήσεις δὲν εἰσακουσθῶσι, τότε ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του, ὀλοκληρὸν τὸ Ἔθνος ἄς ἐγερθῇ, και στραφῆν πρὸς τὴν Δύσιν ἄς ἀνακράξῃ γοερῶς.

Ὡ ὑμεῖς! οἱ καλούμενοι ἀπόστολοι τῶν φώτων, και τοῦ Χριστιανισμοῦ! Ὑμεῖς, οἵτινες κηρύττετε τὸν πόλεμον ἵνα ὑποστηρίξῃτε μίαν ὑγιᾶ ἀρχήν. Ὑμεῖς, οἵτινες κήδεσθε ὑπὲρ τῶν ἀγρίων τῶν ἐρήμων, και τῆς ἐλευθερίας τῶν μαύρων τῆς Ἀφρικῆς.— Ὑμεῖς, οἵτινες δὲν φείδεσθε οὔτε τοῦ αἵματος, οὔτε τῶν ὑδρῶτων τῶν λαῶν σας, ἵνα φέρητε τὴν πολιτισμὸν εἰς τὰ ἀπώτατα τῆς οἰκουμένης μέρη, ρίψατε πλέον και ἐν βλέμμα ἐνώπιόν σας.— Ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ὁποίαν πατεῖτε.

Τὸ ὑψηλὸν αὐτὸ δένδρον ὅπερ βλέπετε, εἶναι ὁ μικρὸς ἐκεῖνος τῆς ἐλευθερίας βᾶμνος, ὃν μεθ' ἡμῶν ἐφυτεύσατε εἰς τὴν μικρὰν ταύτην ἄκραν τῆς Ἡπειρου σας, ὅπως αὐξυνθῆτε, ἐπαναλάβῃ πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς, ὡς τότε εἶπατε, τὴν λειτουργίαν ἣν ἐκεῖνο τῶν προγόνων μας ἐποιήσατο ἄλλοτε πρὸς ἡμᾶς.— Ἀνεπτύχθη ταχέως, διότι εὐρε γῆν κλασικὴν και γόνιμον, ὑγρὰν ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν Ἡρώων μας.— Ἀλλὰ τὸ χῶμα του ὡς βλέπετε, κατήνησεν ὀλίγον, και ὁ οὐρανὸς του μικρὸς.— Ἄρατε πλέον δι' ἀγάπην τῆς ἀληθείας, δι' ἀγάπην τῶν ἀρχῶν εἰς τὰς ὁποίας τοσοῦτον ἐγκαυχᾶσθε, ἄρατε τοὺς φραγμοὺς διὰ τῶν ὁποίων τὸ περιεβάλλατε, ὅπως μὴ στενοχωρούμενον στρεβλοῦται, ὅπως οἱ κλάδοι του ἀναπτυσσόμενοι ἀνέτως και κανονικῶς, φέρωσι τοὺς ἡδεῖς και θρεπτικὸς αὐτῶν καρπούς, εἰς τὰς χώρας τῆς βαρβαρότητος και τῆς δουλείας.— Ἄλλως τί ἄραγε ἐφαντάσθητε;— Ὅσον και ἀν ἦσθε ἐπιλήσμονες και περιφρονητικοί, ὅσον και ἀν ἦσθε ἀλαζόνες και ἰσχυροί, δὲν εἴσθε, ὄχι, ἰσχυρότεροι και ἀπὸ αὐτοῦ τοὺς νόμους τῆς φύσεως. Τὸ δένδρον τοῦτο ὠλοούμενον ὑπὸ τῆς εὐρωστίας του, ὠλοούμενον ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς ἰδιοσυντηρήσεώς του, και τὴν γῆν θέλει ὑποσκάψῃ διὰ τῶν ἰσχυρῶν ριζωμάτων του, και τὰ τεῖχη σας θίλει καταδαφίσει διὰ τῶν ἀνδρείων κλάδων του.— Ἄλλ' ἀν αὐτὰ καταπίπτοντα βιαίως και

ἀτάκτως, φέρωσι πάλιν πρὸς καιρὸν ἐρήμωσιν ἐπὶ ἐρήμωσιν, και καταστροφὴν ἐπὶ καταστροφῆς.— Τότε ὄψεσθε οἱ αἴτιοι.

Τὴν δὲ ἐσχάτην φωνὴν μας ταύτην, ὃ ἀπανταχοῦ συμπατριῶται, ἄς προπαρασκευασθῶμεν ἐν σπουδῇ, ὑλικῶς και ἠθικῶς, ὅπως μὴ βραδύνομεν νὰ τὴν ἀναδῶσωμεν ἄλλως ἢ ἠσκησῶμεν ἀνάνδρως ὑπὸ μαρασμοῦ, ἢ ἠσκησῶμεν ὑπ' ἀσφυξίας.

Ἐν Ἐρμούπολει τὴν 19 Αὐγούστου 1862.

Ὑγιαίνοιτε
Ὁ Συμπολίτης σας
Μ. Κ. ΣΑΛΒΑΓΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου ἡμῶν, διελάβομεν ὅτι ὡς Δήμαρχος Ἐρμούπολεως ἐξελέχθη ὁ Κύριος Δημήτριος Παπαδάκης, ἀνὴρ ἱκανῶν και ποικίλων γνώσεων, και τιμιωμάτου χαρακτήρος· διὰ δὲ τοῦ παρόντος γνωστὸν ποιούμεν, ὅτι συνελθὸν και τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἐρμούπολεως, ἐξελέξατο ὡς Πρόεδρόν του μὲν τὸν Κύριον Στέφανον Γαλάτην Δικηγόρον, ἀνδρα ποικίλων ἐπίσης γνώσεων, και συμβιβαστικὸν χαρακτήρος, ὡς πρωτοκολλιστὴν δὲ τὸν Κύριον Ἰωάννην Βεάκην Δικηγόρον ἐπίσης, και ἀνδρα ἐνάρετον και καλὸν πατριώτην. Οὕτω ὁ Δῆμος ἡμῶν ἀναλαμβάνει τὴν τακτικὴν αὐτοῦ πορείαν, και πιστεύομεν ὅτι οἱ Ἄρχοντες μας θέλουν καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ τούτου τόπου, ὅστις ἔχει μεγίστην ἀνάγκην συνετῶν και προοδευτικῶν μέτρων, πραγματοποιουμένων ὁμως, και οὐχὶ διὰ κενῶν μόνον και διεξωδικῶν προγραμμάτων κηρυττομένων· μεθ' ὅλα ταῦτα ὁμως θεωροῦμεν ἀπαραίτητον ἡμῶν καθήκον, νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὸν πρῶτον Δημάρχοντα Κύριον Ἀχιλεῖα Ν. Μεταξᾶν, ὅστις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διευθύνσεως τῶν δημοτικῶν πραγμάτων, ἀπέδειξε σπανίαν και ἀπαραδειγμάτιστον ἐνεργητικότητα, και ζῆλον περὶ τὴν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐξωμαλύνων συμβιβαστικῶς ἀπάσας τὰς ἀναφυόμενας διαφορὰς μετὰ τῶν συνδημοτῶν του, και διευκολύνων τοὺς Ἐρμούπολίτας διὰ τῆς προσωπικῆς του ἐνεργείας εἰς πᾶν ὅ,τι τῷ ἐπαρουσιάζετο νόμιμον και δίκαιον. Ὅστις κατὰ τὴν δημαρτυρικὴν ἐκλογὴν ἐδειξε πρωτοφανῆ διὰ τὸν τόπον μας ἀμεροληψίαν ὡς Πρόεδρος τῆς Δημαρτυρικῆς ἐπιτροπῆς, διανείμων τὰ ἴσα δίκαια εἰς τὰ ἀλληλομαχοῦντα μέρη, και περιποιούμενος διὰ τοῦ εὐγενεστεροῦ και γλυκυτέρου τρόπου αὐτὰ, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἐπεμβάσεως ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς ἢ ὑπὲρ τοῦ ἄλλου, και ὅστις τελευταῖον ἐποίησατο μοναδικὴν αὐταπαρνησιν δημοσίᾳ, και ἐν τῷ Δημαρτυρικῷ Καταστήματι, ἀποποιήσῃ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, ὡς τρίτου ὑποψηφίου Δημάρχου, ἐκφράσας εὐγνωμοσύνας εἰς τοὺς ἐκλογεῖς συνδημότης του διὰ τὴν ὁποίαν τῷ περιποιῶσι τιμὴν, και προτείνας ἰσχυροὺς λόγους δι' οὓς τῷ εἶναι δύσκολον νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ πλέον τὸν Δῆμον του. Εὐχόμεθα ἵνα τοιούτων ἀνεξαρτήτων χαρακτήρων τυγχάνῃ πάντοτε ὁ Δῆμος ἡμῶν, και οὐχὶ ἐκεῖνων, οἵτινες ποιῶσι χρῆσιν θεμιτῶν και ἀθεμιτῶν μέσων διὰ νὰ κατέξωσι τὴν πρωτοκαθεδρίαν.

— Ἡ Γερουσία κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 21 τρέχοντος, ἐπεψήφισεν ὀλοκληρὸν τὸν περὶ Ἐθνοφυλακῆς Νόμον. Ὑπολείπεται ἢ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κύρωσις τοῦ Νόμου διὰ νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν.

— Ὁ πρῶτος Ὑπουργὸς Κ. Λεβίδης ἐπανῆλθεν εἰς τὴν προτέραν θέσιν του ὡς Διευθυντῆς τοῦ Γ. Λογιστηρίου.

— Ὁ Κ. Σπυρίδων Τριανταφύλλης, Πρόξενος μέχρι τοῦδε και Διευθυντῆς τοῦ ἐν Χίῳ Ὑποπροξένου προεβιβάσθη ὡς Πρόξενος Διευθυντῆς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐμπορικοῦ Γραφείου.

— Κατὰ τὸν Ἐθνοφύλακα, ὁ Ὑπουργὸς Ἡλιόπουλος ἐφάσεν εἰς Ἀθήνας και ἐπρόκειτο νὰ παροῦσιασθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν χθὲς ἵνα ἀπολογηθῇ διὰ τὴν πολὺχροτον ἐγκύκλιόν του.

— Κακὴν ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν και ἐνταῦθα ἢ ἐγκύκλιος τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ πρὸς τὰς Δικαι-

στίας Αρχάς περί ης πολλὸς ἐγένετο λόγος ἐσχάτως καὶ ἐνώπιον τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ παρὰ τοῦ τύπου Ἰπουργῶν δὲν θέλει λάβει ἐνέργειαν τὸ τοιοῦτον ἐγγράφων Κυβερνήσις ἥτις ἀνεδέχθη ὅπωςδῆποτε δὲ ἡ σημερινὴ εὐσφάλματα τῆς πρὸ αὐτῆς καὶ ἥτις βλέπει, ὅτι τὰ πράγματα μὰς δυστυχῶς ἀκόμη δὲν εἶναι ἐντελῶς ἤσυχα, γέροντα τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν καὶ διδόντα ἀφορμὰς ἐξεργέσεως νέου τοῦ δημοσίου πνεύματος· ἀμαρτίας φαίνεται ἔχει τὸ δυστυχῆς ἔθνος νὰ μὴν μὲν οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἤσυχον.

— Τὰ Ἀτρόπλοια τῆς ἐβδομάδος ταύτης μὰς ἔφερον ἐκ Σμύρνης καὶ Κερκύρας τηλεγραφικὴν σπουδαίαν εἰδήσιν τὴν τῆς συλλήψεως τοῦ Γαριβάλδη ὑπὸ τῶν Βασίλ. Ἰταλικῶν στρατῶν καὶ τὴν διασκόρπισιν τῶν παρακολουθούτων αὐτῶν. Τὰ πράγματα προέλιγον τὸ τοιοῦτον τέλος τῶν πολυπρῶν κινήσεων τοῦ Γαριβάλδη, διότι πᾶσα πλειοψηφία ἀνοχὴ ἐδίδεν ἀφορμὰς σπουδαίων περιπλοκῶν τῶν ἐν γένει πολιτικῶν πραγμάτων καὶ ἠπειλείτο ἡ εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη· περιμένονται ἀνυπομόνως τὰ καθεκτά τῶν περιέργων τούτων γεγονότων.

— Κατεσχέθη τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς Σάλαπιγγος. — Ἐκ πολλῶν νήσων τοῦ Ὀθωμ. Ἀρχιπελάγους ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ πειρατικὴ ἤρξατο ν' ἀναφανηται τῆδε καίσις καὶ ὅτι πολλὰ πλοῖα ἐδιώχθησαν ὑπὸ πειρατῶν χωρὶς ὅμως καὶ νὰ γείνωσι λεία τῶν λυδῶν τούτων προλαβόντες τὸν κίνδυνον. Ἐπίσης δ' ἀναγγέλλεται καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι πλησίον τῶν ἐβολῶν τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ τῆς Θεσσαλίας συνελήθη α βρατσέρα ἡ τις φέρουσα πέντε οἰτινες ὑποτίθενται ὡς πειρατικὰ καὶ κρατοῦνται ὑπ' ἀνάκρισιν ἐν τῷ διοικητηρίῳ τῆς πόλεως ἐκείνης.

(Ὁμόνοια.) — Ἀναφέρομεν ὅτι ἡ διοίκησις Σμύρνης, συνετεία ἀνωτέρων διαταγῶν, συνήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον ἅπαντας τοὺς Ἑλλήνας στρατιώτας τοὺς καταφυγόντας ἐνταῦθα μετὰ τὴν λύσιν τοῦ Ναυπλιακοῦ δράματος, καὶ τοὺς μὲν δόντας ἐγγυητὰς ὑπηκόους Ὀθωμανοὺς ἀπέλυσε, τοὺς δὲ λοιποὺς, δεκατέσσαρας τὸν ἀριθμὸν, ἐκράτει ἐν τινι φυλακῇ. Ἐνεργεῖα τινῶν, οἱ στρατιῶται οὗτοι ἀπεφασίσθη ν' ἀναχωρήσωσιν ἐντεῦθεν μετ' ἐτέρων δύο πολιτικῶν προσφύγων, καὶ πρὸς τοῦτο ὁ διοικητὴς ἐχορήγησεν ἐξ εἰδῶν 2500 γρόσια διὰ τὰ ἐξοδα τοῦ ταξιδίου καὶ ἐφοδίασεν αὐτοὺς μετ' ὀθωμανικὰ διαβατήρια δι' Ἐπτανήσον καὶ Ἰταλίαν. Μετὰ μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου ἀπελυθῆσαν καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ φυλάκων τοῦ διοικητοῦ ὠδηγήθησαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀστυνομίου ταχυδρομείου ἵνα λάβωσιν εἰσιτήρια· ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ λάβωσι ταῦτα, διότι ἡ διεύθυνσις ἀπέτηι ἵνα τὰ διαβατήρια τῶν ἐπιθεωρησῆν τὸ ἀρμόδιον ἀγγλικὸν προξενεῖον. Μὴ κατορθώσαντες καὶ τούτου, διευθνήθησαν εἰς τὸ ἀτρόπλιον μετὰ τινῶν ὑπαξιωματικῶν ἵνα ἐκεῖ πληρῶσιν τὸν ναῦλον. Μετ' ὀλίγον δὲ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἑξῆραν οἱ 12 στρατιῶται καὶ οἱ δύο πολιτικοὶ φωνάζοντες ὅτι δὲν θέλουσι νὰ διευθυνθῶσιν εἰς Σύρον, ἀλλ' εἰς τὴν Ἐπτανήσον, ὡς τοῖς ὑπεσχέθησαν οἱ ἐπιτετραμμένοι ν' ἀποστειλῶσιν αὐτοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ στρατιῶται οὗτοι περιφέρονται ἤδη εἰς τὴν πόλιν, τὰ δὲ χρήματα ἐπεστράφησαν εἰς τὸν διοικητὴν. (Ἐπισέβεια.)

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένετο κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν ἀγγελίαν ἡ ἐξέτασις τῶν παρουσιασθέντων ἵνα συναγωνισθῶσιν ἐπὶ τοῦ διαγωνίσματος τοῦ τεθέντος ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Κ. Γαλινοῦ Κλάδου. Οἱ παρουσιασθέντες ἦσαν τρεῖς· ἡ δὲ ἀπ' ἀρχῆς διορισμένη πενταμελὴς ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ὁμοψήφως ἔκρινεν ἄξιον τοῦ προεκφυγμένου βραβείου τὸν Κ. Καρολίδην, Καισαρέα τὴν πατρίδα, μαθητεύσαντα ἐν Σμύρῃ καὶ Κωνσταντινουπόλει καὶ τελευταῖον ἐπὶ χρόνον τινὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις πανεπιστήμιον φοιτήσαντα.

Κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνίσματος, ὁ νέος οὗτος μεταβαίνει ὅσον οὕτω εἰς τὴν Γερμανίαν, ἵνα σπουδάσῃ ἐπὶ τῆς τολύχιστον ἔτη, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπανελθὼν εἰς Σμύρνην διδάξῃ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐυαγγελικῇ Σχολῇ. — Ἐξ ἐπιστολῆς τινος ἐκ Αἰθέρπουλ λαμβάνομεν τὴν ἐξῆς περιεργὸν σημείωσιν περὶ τοῦ τελευταίου πλοῦ τοῦ μηχανηματοῦ ἀτροπλοῦ α Μέγας Ανατολικῶς. Τὸ τελεσίτιον πλοῖον ἐλθὼν ἐξ Ἀμερικῆς ἐντὸς 11 ἡμερῶν, ἔφερε: 35,839, σάκους σίτου, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνει 3—4 ἀγγλικά κοιλὰ· 26,224 ἀγγλικά κοιλὰ σίτου· 10,681 βαρέλια ἀλεύρου 3,598 κιβώτια τυροῦ· 6,954 βαρέλια πάχους· 58 βάλλας βαμβακίου, 400 ἐπιβάτας, κτλ. κτλ. Τὸ βάρος ὅλων τούτων, προσθετὴ ὁ ἀνταποκριτὴς, ἴσως θύναται μετ' 7,000 τόνους· φαντασθῆτε δὲ, ἂν ἤρξατο νὰ ἐκφορτώσῃ εἰς Σμύρνην πόσας ἡμέρας ἤθελε χρειασθῆ καὶ πόσον ἀραβαῖσι ἤθελε κάμει. (Ἀμύθησια.)

Ἐν Ἐρμούπολει τὴν δεκάτην ἑκτην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ δευτέρου ἔτους ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν 11 Π. Μ. ἐνεφανίσθη εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Νομαρχίας ὁ Κύριος Θεόδωρος Νοστράκης κάτοικος Μήλου καὶ δημότης, τοῦ αὐτοῦ Δήμου, τὸ ἐπάγγελμα ἐμποροκτηματίας καὶ ὑποπρόξενος τῆς Ἰταλίας καὶ Ῥωσσίας καὶ ἐνεχείρησεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἀπὸ 11 Αὐγούστου ε. ε. ἀναφορὰν του δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ τῷ παραχωρηθῶσι τὰ ἐν Μήλῳ διάφορα ὄρυκτὰ οἷον μολυβδάργυρον, τσίγκου, σιδηροῦχος γῆς, μολύβδου, κασσιτέρου, βιτρίολίου, νίτρου, στίψου, στόκου, λαδοπηλοῦ, γύψου, μυλοπετρῶν καὶ διαφόρων βαρικῶν ὑλῶν πρὸς μεταλλευσιν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 22 Αὐγούστου π. ε. ΧΣΤ. Νόμου περὶ μεταλλείων κλπ. τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ὡς ἔχει καταχωροῦμεν ὡδε συμφώνως μετ' ἄρθρ. 22 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Ὁ Νομάρχης Κ. Δαρειώτης. Διὰ τὴν ἀντιγραφήν, αὐθμερόν. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων I. Μ. Δαμηράλης

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. Β. ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Κύριε Νομάρχα! Ὁ Εὐσεβῆστος ἀναφερόμενος, καταγιγόμενος πρὸς ἑπταετίαν ὅλην καὶ ἐξοδεύσας ἀρκετὴν χρηματικὴν ποσότητα πρὸς ἀνακάλυψιν ὄρυκτων ἐν Ἑλλάδι, ἠτύχησα καὶ ἀνεκάλυψα ἐν τῇ νήσῳ Μήλου τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου πρεῖσταθε Νομοῦ ὄρυκτὰ διάφορα, οἷον μολυβδάργυρον, τσίγκον, σιδηροῦχος γῆν, μολύβδον, κασσιτέρου, βιτρίολιον, νίτρον, στίψιν, στόκον, λαδοπηλόν, γύψον, μυλοπέτρας, καὶ διαφόρους θέσεις τῆς ῤηθείσης νήσου καὶ εἰς ἰδιοκτητοῦ μου γαίας καὶ εἰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ δημοτικὰς ἡ καὶ ἐθνικὰς καὶ ἰδιοκτητοῦ γαίας, ἐπὶ ὅλης ἐν γένει περιφερείας τῆς Μήλου, ἐκτὸς μόνον τῶν λατομείων τῶν μυλοπετρῶν καὶ γύψου, εἰς τὰ ὁποῖα σήμερον ἐξορύττει καὶ ἐργάζεται τὸ δημοσίον διὰ λογαριασμὸν τοῦ εἰδὲ τῶν ἄλλων λοιπῶν θέσεων τὰς ὁποίας πρῶτος ἀνεκάλυψα καὶ ὅσων εἰς τὸ μέλλον ἀνακαλύψω, ἐξαιτοῦμαι δι' ὑμῶν, Κύριε Νομάρχα, διὰ τῆς παρούσης αἰτήσεώς μου ἵνα μοὶ παραχωρηθῆ παρὰ τῆς Β. Κυβερνήσεως τὸ δικαίωμα τῆς μεταλλεύσεως τῶν μεταλλείων καὶ ὄρυκτων τούτων ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως τῆς νήσου Μήλου τὴν παραχώρησιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ μεταλλείων Νόμου, καθὼς οὐδέποτε ἐκτελέσθη ἔτι πρὸς ἀνακάλυψιν αὐτῶν καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τῆς πράξεως τῆς παραχωρήσεως ἐπιβληθησομένων μοι νομίμων παροχῶν. Ἀποδεικνύεται δὲ τούτο διότι καὶ συνεταίρους ἀξιολογῶν ἐξῶ εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν μου ταύτην, καὶ μηχανικούς προστιμάζομαι νὰ φέρω ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ μηχανὰς καταλλήλους μετ' αἵματιν διὰ τὴν ἀνάλλυσιν καὶ καθάρισιν τῶν ὄρυκτων τούτων, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἤθελεν ἀπαιτεῖ ἡ ἐπιχειρήσις αὕτη τῆς ὅλης δὲ θέσεως τῆς νήσου Μήλου διάγραμμα ἐπιφυλάττωμαι συμμορφούμενος μετ' ὃν τὸν Νόμον νὰ καθυποβάλλω εἰς τριπλοῦν πρὸς τὴν Β. Νομαρχίαν ἐντὸς ἐνὸς μηνός.

1.) Ὅτι ὀνομάζομαι Θεόδωρος Νοστράκης ἔχων καὶ σταθερὰν διαμονήν μου ἐν Μήλῳ, κτηματοῦπος καὶ ὑποπρόξενος Ἰταλίας καὶ Ῥωσσίας. 2.) Ὅτι τὸ εἶδος τῶν μεταλλευσίμων ὄρυκτων θά ᾔηται διαφόρων εἰδῶν ὄρυκτὰ. 3.) Ὅτι ἡ κατάστασις εἰς ἣν τὰ μεταλλεύματα θέλουσιν χρησιμεῦσαι ἤτοι ἡ εἰς ἣν θέλω παραδίδει τὰ ἐκμεταλλεῦμενα εἰς τὸ ἐμπόριον δὲν θέλει εἶσθαι ἡ φυσικὴ κατάστασις αὐτῶν. 4.) Ὅτι ὑποχρεοῦμαι νὰ συμμορφωθῶ μετ' ὃν τὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προσδιορισθῆσιν τρόπον τῆς ἐξορύξεως. Παρακαλῶν συνάμα τὴν Β. Νομαρχίαν νὰ δημοσιεύσῃ ὅσον τάχιον συμφώνως μετ' ἄρθρον 22 τοῦ Νόμου τὴν παρούσαν αἰτήσιν μου, ἐπιφέρω σχετικῶς καὶ τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις μου ὧν τὴν ἀποδοχὴν ἐπικαλοῦμαι. Καὶ κατὰ πρῶτον ὅπως περιττὸν νὰ διαβεβαίω-

σω ὑμᾶς, Κύριε Νομάρχα, καὶ δι' ὑμῶν τὴν Β. Κυβερνήσιν ὅτι εὐτυχῶς κέκτημαι πάντα τὰ ἀναγκαῖα μετὰ τῶν συνεταίρων μου εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν ταύτην μέσσω, ἄλλως ἢ τοιαύτη βεβαίωσις εἰς πᾶσαν περιρίστασιν θέλει εἶσθαι προχειροτάτη. Κατὰ συνέπειαν δὲ τούτων περιττὸν θεωρῶ ἐπίσης νὰ ὑποστηρίξω α) ὅτι εἰς τὸν ὑποφαινόμενον ὡς εἰς εὐρετὴν κατὰ προτίμησιν παντὸς ἀνήκει κατὰ τὸν Νόμον ἡ ζητούμενη παραχώρησις καὶ β) ὅτι ἂν ἡ παραχώρησις αὕτη δὲν συμπεριλάβῃ ἅπαντα τὰ ἤδη γνωστὰ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀνακαλυφθησόμενα ἐν Μήλῳ ὄρυκτὰ οὔτε εἰς τὸν ἐκμεταλλευτὴν, οὔτε εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῆς ἐπιφανείας καὶ ἐπομένως οὔτε εἰς τὸν δημόσιον δύναται ποτε ν' ἀποβῇ ὠφέλιμος· διότι τοιαύτη ἐπιχειρήσις ἀπαιτοῦσα τὴν προκαταβολὴν σημαντικῶν κεφαλαίων καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μετακόμισιν τῶν καταλλήλων τεχνητῶν, καὶ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐκμάστευσιν μηχανῶν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀναγκαζομένων κτιρίων, ὄχι μόνον εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἐπιφανείας δὲν εἶναι ἐπιφικτὴ ἀλλὰ καὶ τὴν συγγέντρωσιν ὅσῳ τὸ δυνατόν μεγαλειτέρας ποσότητος ἀπαιτεῖ ὅπως καλυφθῶσι τούλαχιστον οἱ τόκοι τῶν προκαταβολῶν καὶ οἱ κίνδυνοι τῆς ἀποτυχίας.

Οἱ δὲ ὄροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὄρυκτων Νόμου ἐξαιτοῦμαι τὴν προκειμένην παραχώρησιν εἰσὶν οἱ ἐξῆς.

- 1) Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῆς ἐπιφανείας τῶν ἀνακαλυφθέντων ἢ ἀνακαλυφθησομένων ὄρυκτων οφείλεται κατὰ τὸν Νόμον ἀποζημιώσει νὰ προσδιορισθῇ εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς καθαρῆς ἀξίας τοῦ ἐξαχθησομένου ὄρυκτοῦ, ἢτοι ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς ἐξορύξεως καὶ ἐκμάστεύσεως. 2.) Διαρκούντων τῶν πρώτων πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παραχωρήσεως νὰ χορηγηθῇ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ περὶ ὄρυκτων Νόμου ἀτέλεια παντὸς φόρου πρὸς τὸ δημοσίον μετὰ τὴν παρέλευσιν δὲ τῆς πενταετίας νὰ ἄρχεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου. 3.) Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἑκατοστοῦ ἐπὶ ἐκάστης δραχμῆς νὰ ἀρχίσῃ καὶ ἡ μετὰ τὴν παραχώρησιν ἐκμάστευσις παντὸς ὄρυκτοῦ καθὼς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμεναι ὑποχρεώσεις τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ, ὅστις δυνάμει τῆς γενησομένης παραχωρήσεως θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιοκτήτης πολλῶν διακεκριμένων ὄρυκτων ἐν Μήλῳ ἐφ' ὧν ὡς διακεκριμένων θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου. Ταῦτα ὑποβάλλων εἰς ὑμᾶς, Κύριε Νομάρχα ἐπιναλαμβάνω τὴν παράκλησίν μου τοῦ νὰ ἐπισπεύσῃτε τῶν παρὰ τοῦ νόμου διατεταγμένων, ὅπως μὴ βραδύνη ἡ ἐπὶ τῆς παρούσης μου ἀπόφασις τῆς Β. Κυβερνήσεως.

Ἐν Μήλῳ τὴν 11 Αὐγούστου 1862. Ὁ Εὐπειθέστατος Θ. ΝΟΣΤΡΑΚΗΣ.

Συμφώνως μετ' ἄρθρον 22 τοῦ μνησθέντος διατάγματος σημειῶ τὸ εἶδος τοῦ ἀνακαλυφθέντος ὄρυκτοῦ κατὰ τὴν θέσιν εἰς ἣν ἕκαστον τούτων κεῖται ἤτοι 1) μολυβδάργυρος εἰς τὴν θέσιν λεγομένην Βάτι μέχρι τῆς θέσεως Κοντάρου· τὰ δὲ λοιπὰ ὄρυκτὰ εὐρίσκονται ἐκ διαλειμμάτων ἐπὶ τῶν θέσεων Χάλακος μέχρι τῆς θέσεως Λειβαδολίμνης, Προβατᾶ, Φιρᾶς Πλάκας, Κάλαιμο, Παλιοχωρὶ, Φυρλίγκου, Παλιοῦρεμα, Καστανᾶ, Ἀσπροχωρὶ, Βόδια, Πελονησί, Τσίγκραδον, Πλαθίνα, Βουρκοβοῦνι ἢ Ἀδάμαντα, Ζαφειρία, Φλακοπῆς καὶ ἐπὶ ὅλης ἐν γένει τῆς περιφερείας τῆς νήσου Μήλου, ἔχοντες ὄρια πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὰς καὶ ἀρκτικῶς τὴν θάλασσαν, πρὸς δυσμᾶς τὸν λιμένα τῆς Μήλου.

Θ. ΝΟΣΤΡΑΚΗΣ. Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων Κ. ΔΑΡΕΙΩΤΗΣ. Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον Ἐρμούπολις αὐθμερόν. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων I. Μ. ΔΑΜΗΡΑΛΗΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο

ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Έχοντες υπ' όψιν τὸ ἄρθρον 22 τοῦ περὶ μεταλλείων καὶ ἀπὸ 22 Αὐγούστου ε. ε. ΧС

Μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἀνωτέρω προθεσιῶν πᾶσα αἵτησις ἢ ἐνστάσις κλπ. θέλουσιν εἶσθαι ἀπαράδεκτοι καὶ θέλουσιν ἐνεργηθῆ τὰ τοῦ ἄρ. 25 τοῦ Νόμου.

Ἐρμούπολις τὴν 16 Αὐγούστου 1861.

Ὁ Νομάρχης Κ. Δαρειώτης.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν αὐθημερόν.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων I. M. Δαμηράλης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Αἱ περιπέτειαι τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ δράματος ἐπιβαίνουν ὁσημέραι ζοφερώτεραι. Ἀποβὰς ὁ Γαριβάλδης τὴν πρῶταν τῆς 13|25 εἰς Μίλητον, κωμόπολιν κειμένην ἐν τῆ νωτιωτάτῃ ἀκρῇ τῆς ἰταλικῆς χερσονήσου, παρὰ τῆ Ἡράκλειαν ἀκρατήριον, ἐπορεύθη τῇ ὑστεραίᾳ τὴν ἐκ δυσμῶν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ῥηγίου ἀγούσαν ὁδὸν, ἀλλ' ἀπαντήσας σφοδρὰν ἀντίστασιν, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἦδη, ὡς λέγουσι, διανοεῖται, νὰ τραπῆ ἀριστερόθεν, εἰς Κατανζάρου καὶ Κοσεντίας. Ἐπειδὴ ὅμως ἀμφοτέραι αἱ πόλεις αὐταὶ φρουροῦνται ὑπὸ ἰκανῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἀμφιβάλλεται ἂν ὁ Γαριβάλδης κατορθώσῃ νὰ προβῆ περαιτέρω ἀναμωτιῇ. Τὸ παρὰ τὴν πόλιν τοῦ Ῥηγίου χυθὲν αἷμα, ἀναπετάσαν φανερῶς τὰς πύλας τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, προαγγέλλεται ἐθνοθύρους συνεπείας· οἱ πρότερον δὲ θαυμάζοντες τὴν Ἰταλίαν, τώρα οἰκτείρουσι τὴν μοῖράν της!

Τὴν ἐκ Κατάνης εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Καλαβρίας μεταβάσιν τοῦ Γαριβάλδου, ἢ σήμερον κομισθεῖσα εἰς Ἐφημερίδα τοῦ Τουρίνου, ἐξιστορεῖ, ὡς ἐπομένως.

Ὁ Γαριβάλδης κατέλαβε τὴν ἐσπέραν τῆς 12 24, δύο νεῖς τὸν λιμένα τῆς Κατάνης καταχθέντα ἀτιμώποια τῆς λέταιρίας Valery. ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεβίβασθη μετὰ τινων ἐκ τῶν ἐθελοντῶν αὐτοῦ, ἀφῆς τοὺς ἄλλους ἐν Κατάνῃ. Ἀπέπλευσε δὲ δυσηρηστημένος καὶ ἀθυμῶν, διότι οἱ Κατανάιοι οὔτε χρήματα παρέσχον αὐτῷ, οὔτε ἄλλην τιμὰ βοήθειαν, ἀλλὰ τὸν ἀπέφυγον κατ' ἐξοχὴν οἱ προικρωτέροι τῶν πολιτῶν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἦσαν ἐλλιμενισμένοι ἐν Κατάνῃ αἱ δύο φρεγάται ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ καὶ ὁ Δουξ τῆς Γενούης. Ἡ κυβέρνησις ἀποπρὶ πῶς οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν δὲν ἐξεπλήρωσαν ὅσας ἐλάμβον αὐστηρὰς διαταγὰς, κωλύοντες τὸν ἀπόπλου τοῦ Γαριβάλδου. Ἐλθὼν τὴν ὑστεραίαν εἰς Μεσσήνην ὁ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου, προσέταξε νὰ συλλυφθῶσιν οἱ πλοίαρχοι καὶ νὰ μετακομισθῶσιν εἰς Γένουαν ἵνα καθυποβληθῶσιν νεῖς τὸ στρατοδικεῖον.

Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε στερεὰν ἀπόφασιν νὰ μετέλθῃ καὶ αὐστηρὰ μέτρα τιμωροῦσα τοὺς παράβαντας τὰς προσταγὰς αὐτῆς.

Χθὲς τὴν πρῶταν (13|25), ὁ βασιλικὸς στρατὸς κατέλαβε τὴν Κατάνην καὶ ἠχμαλώτευσεν 800 ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων ἐθελοντῶν. Πανταχοῦ τῆς νήσου ἀποκατεστάθησαν αἱ βασιλικαὶ ἀρχαί.

Κατὰ τὰς ἐκ Ῥηγίου καὶ ἐκ Νεαπόλεως εἰδήσεις, φαίνεται ὅτι ὁ Γαριβάλδης ἀπεβίβασθη εἰς Μίλητον ἐν Καλαβρία ἐπαρχία τοῦ Ῥηγίου. Διέμενε δὲ αὐτόθι καὶ κατὰ τὴν πρῶταν τῆς σήμερον.

Τὴν παρελθούσαν νύκτα ἐφθασεν εἰς Νεάπολιν ὁ στρατηγὸς Κιαλδίνης καὶ ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ τοποτηρητοῦ Λαμάρμορα. Ἀμφοτέρωθεν δὲ συνεφώνησαν περὶ ντῶν καταλλιλότερων μέτρων πρὸς ταχεῖαν καταστροφὴν νπαντὸς ἐπαναστατικοῦ κινήματος.

Παρὰ τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος, μανθάνομεν ἀλλοχρόθεν, ὅτι ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης ἐκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ ἐκ Κατάνης εἰς Μίλητον, χιλίους ἐθελοντὰς καὶ τρεισκαίδεκα σάκκους, πεπληρωμένους λιπῶν στερινδιῶν — δῶρον τῆς γενναίας Ἀγγλίας, ὡς διατείνεται ἡ «Καρτερία» τοῦ Μεδιολάου. Καὶ ὁ ἐπὶ τὸν Μουνδὺ ἀγγλικὸς στόλος τῆς Μεσογείου περιπλέει εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεσσήνης, οὐδένα ἄλλον προτιθέμενος διήκει σκοπὸν ἢ νὰ παράσχῃ ὑπηρεσίαν τινα πρὸς τοὺς ἐθελοντὰς. Ἐντεῦθεν, ὡς φαίνεται, παρεκινήθη καὶ ὁ Ἀυτοκράτωρ Ναπολεὼν νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Νεαπόλεως τὸν ἐν Τουλῶνι ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ναυλογοῦντα στόλον, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ναυάρχου Rigault de Genouilly.

Εἰς Νεάπολιν ἐν τούτοις, ὁ δραστήριος τοποτηρητὴς Λαμάρμορας φέρεται μετὰ μεγάλης αὐστηρότητος. Ὁ παρ' αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Νεαπόλεως προκηρυχθεὶς τὴν 13|25 αὐγουστού στρατιωτικὸς νόμος, ἀρχεῖται διὰ τοῦ ἐξῆς προμίου.

Ἄνδρες ἀνατρεπτικοί, ἐνωθέντες μετὰ κόμματος ὀλεθρίου εἰς τὴν Ἰταλίαν, παραβιάζοντες τὸν θεμελιώδη νόμον τοῦ βασιλείου, περιφρονούντες τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως καὶ τὰ ψήφισματα τῆς Βουλῆς, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ἐπιταχύναι τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἰταλικῆς ἐνότητος, ἐκατέρωθεν ν' ἀνάψωσι τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἐν τῇ γαίοντι Σικελίᾳ. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Γαριβάλδης, ἀναπετάσας τῆς ἐπαναστάσεως τὴν σημαίαν, ἐλθεῖς εἰς κίνδυνον πτόλιν φιλοπάτριδα, πλουσίαν καὶ πολυάνθρωπον, ἐγκαταλιπὼν ὄσους ἐφεῖλκυεν εἰς ἑαυτὸν ἀπειροὺς καὶ ἐξαπατιθέντας νέους, ἀπεβίβασθη εἰς τὴν στερεάν, καὶ ἀπειλεῖ νὰ παρασύρῃ εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ τὰς ἐπαρχίας ταύτας.

Ἡ κυβέρνησις συναισθάνεται καθίκον ἰερώτατον νὰ διασώσῃ τὸν τόπον ἀπὸ τοιοῦτου δυστυχήματος, νὰ τηρήσῃ ἀπαραιμείωτα τοῦ Στέμματος τὰ δικαιώματα, καὶ νὰ εμῆ συγχωρήσῃ νὰ διακυβεύωνται αἱ παρὰ τοῦ συντάγματος καὶ τῆς ἐθνικῆς ψφου καθιερωθεῖσαι ἀρχαί. Ἡ κυβέρνησις ἐπομένως ἔχει δικαίωμα νὰ μετέλθῃ ἐξαιρετικὰ μέτρα ἵνα καταστῆλῃ τὴν ἐπαναστάσιν ὅπου ἂν φανῇ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Νεάπολις, 15|27 (ἐσπέρα).— Χθὲς συνεκρούσθησαν οἱ Γαριβαλδιανοὶ καὶ ὁ ἀπὸ Ῥηγίου στρατὸς, ὁ ἐξελεθὼν πρὸς κατασκόπευσιν. Δευτέρα σύγκρουσις ἐγένετο σήμερον, καθ' ἣν συνελήφθησαν 42 Γαριβαλδιανοί, ἐν' οἷς ὁ ταγματάρχης Μερίγκης καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ Ἔτραυματίσθησαν πολλοὶ μὲν Γαριβαλδιανοὶ ἐκ δὲ τοῦ βασιλικοῦ στρατοῦ μόνον τρεῖς.

Σήμερον συνελήφθησαν οἱ χθὲς ἐνταῦθα ἐβόσαντες βουλευταὶ Μορδίνης καὶ Φαβρίκιος.

Χθὲς ὁ τὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἐπιτετραμμένος, Μελλιδιέρης, ἠθέλησε νὰ συλλάβῃ τὸν ταραξίον καὶ ἀρχηγὸν τοῦ λαοῦ, Καλλίχιον. Οὗτος δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἀντιστάντες, ἐπλήρωσαν τὸν ἐπιτετραμμένον, ὅστις ἐπυροδόγησε διὰ πιστολίου τὸν Καλλίχιον. Τὸ τραῦμα εἶναι μὲν βαρὺ, οὐχὶ δὲ καὶ θανατηφόρον. Ὁ τοῦ Καλλίχιου ἀδελφὸς συνελήφθη.

Τουρίνον, 16(28).— Ὁ Γαριβάλδης ἐγκαταλιπὼν τὴν Μίλητον, ἐστράτευσε εἰς Ῥήγιον, ἀλλ' ἐφθασε λιαν ὀψέ. Ἐν Ῥηγίῳ ὑπῆρχεν ἦδη πολὺς στρατὸς.

Ἐνομίζετο ὅτι ὁ Γαριβάλδης ἤθελεν ἐπιχειρῆσαι ἐφοδὸν τινα· ἀλλὰ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης οὐδὲν ἐπραξεν. Λέγεται μάλιστα ὅτι ὠπισθώρησεν· ἀλλ' ἀγνοεῖται εἰς ποῖον μέρος.

Ὁ Λαμάρμορας καὶ ὁ Κιαλδίνης συνεννοήθησαν περὶ ὀριστικοῦ σχεδίου στρατείας.

Ὁ Κιαλδίνης, ἀναχωρήσας εἰς Σικελίαν, ἐπανέρχεται εἰς Νεάπολιν ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν, ἵνα ἀλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐν Καλαβρίᾳ στρατοῦ.

Παρίσιον, 16(28).— Κατὰ τὸν σημερινὸν «Μηνύτορα» διετάχθη ὁ γαλλικὸς στόλος νὰ ἀποπλεύσῃ εἰς Νεάπολιν.

Παρίσιον, 17(29).— Ἡ ἐφημερίς «Γαλλία» ἀναγγέλλει σήμερον, ὅτι ὁ ἀγγλικὸς στόλος διετάχθη ν' ἀπέλθῃ ἄμέσως εἰς Νεάπολιν. (Κλειώ.)

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἀστέρος!

Καταχωρήσατε παρακαλῶ εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος τὰ ἐξῆς ὑπὸ εὐθύνην μου.

Ὁ Ζήσιμος Μητρόκαλος ἔμπορος ἐν Μίλῳ κατήντησεν ἀνυπόφορος διὰ τὴν πλεονεξίαν του. Πρὸ τινῶν ἐτῶν κάποιος Γζατζαρόνης τῷ ἐνεπιστεύθη τὸ κιβώτιόν του διὰ νὰ τὸ φυλάξῃ, ἀλλ' οὗτος ἠνοιξε αὐτὸ, τοῦ ἠλλάξε 4 λίρας καὶ τοῦ ἔβαλε κάλπικες, καὶ ἐνεκα τούτου κατεδικάσθη εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον Σύρου. Πρὸς τούτοις τοκίζει καὶ χρήματα μὲ τόκον ἀνήκουστον, εἰς ἑκατὸν δραχμὰς λαμβάνει τόκον χιλίας εἰς διάστημα ἐνὸς ἐτους.

Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν κατοίκων τῆς Μήλου. Ἐν Ἐρμούπολει 10 Αὐγούστου 1862.

Ιω. Κέτζος.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἀστέρος.

Ὁ Ἀναγκώστης Φ. Βοϊχος δικαστικὸς κλητὴρ ἐν Μίλῳ κατὰ τὸ ἐτος 1858 ἦτο φύλαξ εἰς Νάξον, καὶ ἐνῶ κατεχράσθη χιλίας δραχμὰς καὶ διὰ τῆς ράβδου τοῦ ἐκεῖ ἔνωματάρχη Δασφάκῃ ἀνεκαλύφθη, σήμερον καυχᾶται ἐπ' ἀρετῆ. Ἐν Ἐρμούπολει 10 Αὐγούστου 1862.

Ιω. Κέτζος.

Αριθ. 292.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Τὸ Ἐμπορικὸν Τμῆμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Συγκείμενον κλπ.

Διὰ ταῦτα.

Παραδεχόμενον τὴν ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1862 κλητὴν τοῦ Ἰωάννου Κοτσιφάκη.

Ἐπικυροῖ τὴν ἀπὸ 13 Αὐγούστου (ε. ε.) δικαστικὸν συμβιβασμὸν γεγόμενον ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ Σωκράτους Ῥάλλη μεταξὺ τοῦ καλοῦντος καὶ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ καὶ

Κηρύττει συγγνωστῶν καὶ ἀποκαταστάσειν κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ νόμου τὸν πτωχεύσαντα Ἰωάννην Κοτσιφάκην.

Ἐπιβάλλει τὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης δεκάτης εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ καλοῦντος.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν 17 Αὐγούστου 1862 ἐν Σύρῳ,

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Παππαλεξόπουλος.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

N. Δαυίδ.

Ἐδημοσιεῖθη δὲ τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτου

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Παππαλεξόπουλος.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

N. Δαυίδ.

B'. Δηλοποίησις Πλειστηριασμοῦ

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Θεοδοσίος Ἀντωνιάδης

δηλοποιῶ ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν

ὑπ' ἀριθμῶν 3,051 τῆς 2 Ἰουλίου

1859 καὶ 2949 τῆς 2 Ἰουνίου τοῦ

ἔτους 1859 ἐκτελεσῶν συμβολαίων

γενομένων ἐνώπιον τοῦ συμβολαιο-

γραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Σύρου Κ.

N. Μακρυνιώτου, μεταξὺ τῶν Κ.

Φραγκούλη Σαλάχα καὶ Ἰωάννου

N. Μαραγκοῦ ὡς ἐπιτρόπου τοῦ

Νικολαρίου Καπέλλου δι' ὧν ὁ τε-

(Ἔπεται συνέχ. καὶ Δικασ. Παράρτημα)

ΤΥΠΟΙΣ N. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.